U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Ing. J. K.**, zast. JUDr. Liborem Janků, advokátem se sídlem Mánesova 265/13, Cheb, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2016, č. j. 38355/16/5100-31461-701836, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 11. 2017, č. j. 57 Af 27/2016 – 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce JUDr. Libora Janků, advokáta se sídlem Mánesova 265/13, Cheb.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím byla změněna část výroku rozhodnutí Finančního úřadu pro Karlovarský kraj, Územní pracoviště v Chebu, ze dne 8. 9. 2015, č. j. 800059/15/2403-00460-401675 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) v tom smyslu, že se vyměřuje daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 184 900 Kč. Prvostupňovým rozhodnutím byla stěžovateli vyměřena záloha na daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 44 400 Kč a daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 203 892 Kč.

[2] Z obsahu žaloby a z obsahu kasační stížnosti Nejvyšší správní soud ověřil, že kasační námitky jsou ve znění zcela shodném s žalobními námitkami. Stěžovatel odůvodnění krajského soudu žádným způsobem nenapadl ani s ním v kasační stížnosti nepolemizoval. Kasační stížnost se od žaloby liší pouze body I. a II. (ve kterých stěžovatel uvádí, jak rozhodl krajský soud o jeho žalobě a že proti tomuto rozhodnutí podává

včasnou kasační stížnost) a petitem uvedeným pod bodem XXVII. kasační stížnosti. Kasační námitky uvedené pod body III. až XXVI. kasační stížnosti jsou doslovným opisem žalobních bodů I. až XXV., aniž by stěžovatel jakkoli reagoval na vypořádání svých námitek krajským soudem, resp. aniž by oproti stádiu žalobního řízení opatřil svou kasační argumentaci jakoukoli přidanou hodnotou.

[3] Kasační stížnost jakožto mimořádný opravný prostředek má směřovat proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (srov. § 102 s. ř. s.). Předmětem řízení o kasační stížnosti je primárně přezkum napadeného rozhodnutí krajského soudu, nikoli žalobou napadeného správního rozhodnutí (nejednalo-li se v řízení před krajským soudem o žaloby dle § 79 nebo § 82 s. ř. s.).

[4] Důvody pro podání kasační stížnosti soudní řád správní taxativně vymezuje v § 103 odst. 1. Kasační stížnost lze podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], z důvodu vážných vad správního řízení, pro které mělo být rozhodnutí správního orgánu soudem zrušeno [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], z důvodu zmatečnosti řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. c)], z důvodu nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí nebo vážných procesních vad v řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], a též z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[5] Kasační stížnost, tedy i uváděné důvody, o jejichž existenci se opírá, musí soud posuzovat podle jejich obsahu (§ 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Jinak řečeno, konkrétně uváděné důvody, o něž stěžovatel kasační stížnost opírá, musí být svým obsahem podřaditelné pod některý z důvodů, které soudní řád správní v § 103 odst. 1 jako důvody kasační stížnosti vymezuje. Pokud takové obsahové podřazení není možné, jedná se o důvody jiné, v § 103 odst. 1 s. ř. s. neuvedené (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2004, č. j. 1 As 7/2004 – 47).

[6] V projednávané věci se kasační stížnost opírá výlučně o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto jako nepřípustnou (§ 104 odst. 4 s. ř. s.) odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Dle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli k rukám jeho zástupce. Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona, dle kterého je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu